

Roger Colman: Pure liefde overwint de dood

Paravisie 24-03-11

Engeland is het land van de mediums. Het heeft op dit terrein een geweldige traditie en de opleidingscentra zijn wereldwijd vermaard. Geen wonder dat van over het Kanaal een nieuw fenomeen tot ons komt: medium Roger Colman.

In diverse Europese landen heeft hij zijn stem inmiddels laten horen, maar vanwege zijn bescheiden opstelling is een groter podium nooit aan hem besteed geweest. Daar komt verandering in: Roger geeft acte de présence op de aanstaande ParaVisie Manifestatie te Den Haag! Daar wil hij iedereen doordringen van zijn boodschap: de doden leven en houden van ons.

Het was ongelofelijk, hij zei zo veel dat raak was!" We spreken Anneke voorafgaand aan het optreden van Roger Colman in de 'Copacabana' te Breda. Ze heeft die middag een één op één sessie gehad met het Engelse medium en dat is haar goed bevallen. Of is dat een understatement? "Mijn moeder is acht jaar geleden overleden. Ik wilde toch weleens weten hoe het inmiddels met haar is. Roger legde contact met haar en wist me te vertellen dat ze de nieuwe kleur van onze muren niet mooi vindt. Heel frappant, want ik had hem natuurlijk niets over onze recente schilderescapades verteld. Daarnaast uitte moeder haar bezorgdheid over de motor van onze zoon en gaf ze aan het fijn te vinden als ik haar ring vaker zou dragen.

Wederom kan ik met mijn hand op mijn hart verklaren dat Roger niets wist over de motor of de ring. Hij heeft dat echt van mijn moeder gehoord, daarvan ben ik overtuigd. De beschrijving van haar fysieke voorkomen, evenals de vorm en inhoud van haar boodschap, sluiten exact aan op het beeld dat ik van haar heb. Op het einde van het gesprek vroeg ze of ze in de toekomst nog eens contact mocht opnemen. Heel ontroerend!"

Spirituele kerk

Ondertussen drentelt Roger zelf zenuwachtig de zaal op en neer. We stellen hem voor wat portretfoto's te schieten. Hij stemt toe, maar zijn lichaamstaal verraad terughoudendheid. Het is niet zijn hobby, zo legt hij uit. Publiciteit maakt hem verlegen. Onzekerheid is een relikwie uit zijn jeugd. Roger: "Ik was een timide ventje vroeger. In bepaald opzicht ben ik dat nog steeds. Gelukkig valt er een hoop van me af als ik het podium op kom." Dat blijkt. De man uit Norwich praat snel, deelt veel informatie met de goedgevulde zaal en is humoristisch. Hij vertelt over zijn eerdere bezoeken aan Nederland en zijn verbazing over het feit dat wij een spirituele traditie, zoals deze in zijn geboorteland bestaat, ontberen. Vooral het gebrek aan een 'spirituele kerk' is een ernstig gemis, zo meent hij. Roger: "Met het begrip 'kerk' doel ik niet op het instituut of het daarmee verbonden dogma. Daar heb ik als onafhankelijk spiritueel een gruwelijke hekel aan. Ik prijs mezelf gelukkig dat ik niet religieus ben opgevoed. Heb daarom geen last van de conditionering en mentale blokkades die een dergelijk gekleurde vorming met zich meebrengen kan. Waar ik het over heb is zoiets als de 'Spiritualist Church' in Engeland. Dat is een brede beweging die diverse stromingen onder een aantal basisprincipes of -uitgangspunten verenigt. Zij die

zich tot deze kerk aangetrokken voelen of er deel van uitmaken, geloven bijvoorbeeld in leven na de dood en communicatie met overledenen.

Toen ik in mijn puberteit zat en mijn gave zich openbaarde, was ik maar wat blij met het bestaan van de spirituele kerk. Bijna elke stad en ieder dorp in Engeland heeft wel een afdeling daarvan. Je loopt er zo naar binnen en kunt er kosteloos inspiratie opdoen. Iedere week houdt een ander medium een bevolgen praatje waarover je achteraf met elkaar discussiëren kan. Hoe verlegen ik ook was en hoe afgelegen ik ook woonde, trouw pakte ik ieder weekend de bus om de bijeenkomsten bij te wonen! In Nederland is het anders. Het spirituele landschap is er vervuild en versplinterd. Dat creëert verwarring bij de consument, die door de bomen het bos niet meer ziet.”

‘Onze overleden geliefden zijn op een plek waar ze het beter hebben dan hier’

Trancemedium

Natuurlijk speelt bij het door Roger geschetste beeld van spiritueel Nederland ook het gebrek aan een goede opleiding voor mediums een rol. Daar waar men in Engeland al jaren trots kan zijn op het gerenommeerde Arthur Findlay College, staan de scholingsinitiatieven in Nederland nog in hun kinderschoenen. Een gedegen opleiding is wat Roger betreft onontbeerlijk voor iedereen die van het mediamieke zijn beroep wil maken. Roger: “Je moet weten waarover je het hebt en waar je mee bezig bent.

Sommigen doen één of twee bijzondere ervaringen op tijdens een workshop mediumschap en noemen zichzelf dan een geoefend medium. Een grotere gotspe is er niet!

Jaren van training, toewijding en zelfontwikkeling gaan daaraan vooraf. Je verbinding met boven is als een schoorsteen die eerst flink gereinigd moet worden. Vooroordelen, blokkades, angsten en onzekerheden mogen op de schop. Pas als de schoorsteen goed trekt, ben je er klaar voor. Dat kan jaren en jaren duren. Maar vergeet niet dat je wel mens blijft. Ik ben ook geen engel, zal het nooit worden ook.” Alsof hij dit laatste punt extra kracht bij wil zetten, verwijst Roger tijdens zijn optreden met regelmaat naar het biertje dat hij na afloop zal gaan nuttigen en waarop hij zich verheugt. Vooraf drinkt hij overigens nóóit. Dat valt niet onder het ‘verantwoord omgaan met de gave’, zoals hij dat noemt.

Voordat Roger met zijn zaalwaarnemingen begint, licht hij het werk van trancemediums, waartoe hij zichzelf rekent, nog eens toe. Trancemediums zijn volgens hem mediums die, vanwege de veranderde bewustzijnsstaat waarin zij zichzelf kunnen brengen, dicht bij de spirituele sferen staan dan de ‘regulier werkende’ collega’s. Ze hebben meestal geestelijke werkers en mede daardoor is de kracht en intensiteit van hun optreden groter. Zelf wordt Roger begeleid door drie helpers uit het spirituele rijk, waarvan ‘Ojo’ de meest voorname is. Roger: “Gidsen vertellen je niet veel over hun achtergrond, alleen dat ze er zijn om samen met je te werken. Ik ben dankbaar dat Ojo mij uitgekozen heeft, want hij is heel sterk en wijs.

Toen hij in mijn leven verscheen, was ik nog jong en onervaren. Ik werd erdoor overdonderd, maar leerde zijn aanwezigheid al snel waarderen. Later bleek dat hij al eerder had geprobeerd mijn aandacht te trekken. Blijkbaar moest ik eerst zelf groeien, voordat ik hem kon toelaten.”

Overvallen

Het doel van een trancemedium moet volgens Roger zijn het presenteren van bewijs dat onze geliefden, ook na hun fysieke heengaan, dóórleven. De eerste helft van de avond lukt Roger dat ogenschijnlijk maar mondjesmaat. Maar in de pauze blijkt dat nog wel mee te vallen. Twee dames laten in ieder geval weten dat ze, in tegenstelling tot eerder in de zaal, wel wat in de omschrijvingen en boodschappen van Roger herkennen. Frustrerend voor de Engelsman, die daarover achteraf meldt: "Dat gebeurt vaak. Mensen worden in de zaal natuurlijk overvallen met de mededeling dat een overledene contact met ze zoekt. Het is dan moeilijk nadenken, zeker als je alle ogen op je gericht weet en de aanwijzingen niet makkelijk te interpreteren zijn. Weet je, de helderheid van het contact wordt door vele factoren bepaald. Ten eerste door de ruimte waarin we contact zoeken. Vooral oude gebouwen doen het goed, in scholen leg ik op één of andere manier altijd makkelijk contact.

Ook op plekken waar creatieve beroepen uitgeoefend worden trouwens. Alsof dergelijke energieën me helpen de barrière tussen hier en daar te slechten. Daarnaast is het contact afhankelijk van mij als medium. Ben ik goed in wat ik doe, zit ik lekker in mijn vel en bevind ik me op de juiste golflengte? Het klinkt misschien gek, maar het moet wat dat betreft wel klikken tussen mij en de overledene.

Bovendien speelt de ontvanger van de boodschap een cruciale rol. Is deze sceptisch, gesloten of angstig, dan is het een lastig verhaal. En dan hebben we nog de overledene zelf natuurlijk. Ook aan de andere kant bestaat vrije wil. Als de dode om wat voor reden dan ook zijn medewerking niet wil verlenen aan de totstandkoming van het contact, sta ik als medium volkomen machteloos."

Tatoeage

Na de pauze lijkt de energie getransformeerd. Roger verbaast het publiek met de ene na de andere opmerkelijk accurate observatie. Zo barst een dame op de voorste rij in tranen uit als blijkt dat haar vroeg gestorven zoon contact zoekt. Het gaat hem goed en hij is, ondanks zijn slopende ziekte en vroege heengaan, gelukkig. Roger: "Belangrijk om te onthouden: onze overleden geliefden zijn op een plek waar ze het beter hebben dan hier. Pure liefde overwint de dood en verbindt ons met hen.

Het overlijden was bovendien niet onrechtvaardig of nutteloos. Alles heeft een reden." Een jong meisje middenin de zaal wordt intussen verrast door de vraag van haar overleden oma wat er met haar onderarm gebeurd is. Oma vindt het in ieder geval niet fraai, zo maakt ze via Roger duidelijk. 'Je hebt daar een tatoeage, hè', probeert het medium. Schuchter, maar met een grote grijns op het gezicht, trekt het meisje haar mouw omhoog. Rumor in de zaal als de getatoeëerde muzikant zichtbaar wordt. Het medium straalt, ze hebben hem wéér niet in de steek gelaten vanavond. Na afloop geniet Roger van zijn welverdiende biertje als een monnik, tijdens zijn zaaloptreden prominent vooraan geposteerd, hem benadert. Er volgt een geanimeerd gesprek en de Engelsman ontvangt van hem een vriendschapsbandje. "In iedere religie zit natuurlijk een kern van waarheid. Maar met name in de oosterse filosofieën herken ik het één en ander van de spiritualiteit zoals ik die uitdraag.

Werden de monnik en ik vanavond door de geestelijke wereld bij elkaar gebracht? Het zou zomaar kunnen!” Roger wil graag de essentie, de kern, van spiritualiteit weergeven in zijn presentaties en demonstraties. Zijn boodschap omschrijft hij - in het kort - als volgt: “Door de afleiding die de materie veroorzaakt, verliezen we deze hoofdzaak uit het oog: wij zijn spirituele wezens. Ons innerlijke licht schijnt steeds moeizamer door de dikke stoflagen heen. Het zou mooi zijn als dat licht weer als een baken mag gaan dienen, zodat het onze geest de weg terug naar huis wijst. Dan vinden we vrede, menselijkheid, liefde en waarheid. En de waarheid is: het leven is eeuwig.”

Paravisie: maart/april 2011

Geschreven door: Niels Brummelman

Portretfotografie: Art Schroer